

XI. 4. udvalg.

tionale organisationer burde følge bl. a. UNESCO og WHO i disse organisationers efterlevelse af generalforsamlingens resolution vedrørende gennemførelsen af kolonideklarationen ved bistand til frihedsbevægelser og flygtninge. Verdensbanken og Valutafonden ignorerede generalforsamlingens resolutioner, og Valutafonden fortsatte med at give lån til de racistiske regimer i det sydlige Afrika.

Bulgarien havde bemærket sig, at UNESCO, ILO, FAO og WHO i samarbejde med OAU havde intensiveret bestræbelserne på at yde bistand til dem, der kæmpede for befrielse. Man håbede på, at andre organisationer ville følge deres eksempel og opfordrede alle særorganisationer til at indstille ethvert samarbejde med og enhver bistand til Portugal, Sydafrika og det illegale regime i Sydrhodesia.

II. Resolutionen.

Et af en række afro-asiatiske lande samt Bulgarien, Chile, Ecuador og Guyana fremlagt resolutionsforslag blev vedtaget i 4. udvalg den 15. december 1971 med 73 stemmer for (afro-asiatiske, østeuropæiske og de fleste latinamerikanske lande), 4 imod (Portugal, Storbritannien, Sydafrika og USA), medens 23 afstod (vestlige lande samt Argentina, Brasilien, Costa Rica, Fiji, Japan og Uruguay).

Resolutionens operative del indeholder bl. a. en anmodning til de pågældende organisationer om at afbryde ethvert samarbejde med regeringerne i Portugal og Sydafrika såvel som med det illegale regime i Sydrhodesia i overensstemmelse med generalforsamlingens og sikkerhedsrådets relevante resolutioner.

Resolutionen anbefaler desuden, at regeringerne intensiverer deres bestræbelser i særorganisationerne og andre organisationer inden for FN-systemet for at sikre den fulde og effektive efterlevelse af kolonideklarationen og andre relevante FN-resolutioner, og at de pågældende organisationer udarbejder analyser af spørgsmål og problemer, der måtte opstå i forbindelse med efterlevelsen af relevante FN-resolutioner og konkrete forslag til disses efterlevelse. Resolutionen anmoder desuden ECOSOC om fortsat i samarbejde med koloniudvalget at overveje

passende forholdsregler til koordinering af efterlevelse af de relevante generalforsamlingsresolutioner.

I en svensk stemmeforklaring blev der givet udtryk for, at særorganisationerne havde en vigtig rolle at spille i ydelsen af den videst mulige humanitære og uddannelsesmæssige bistand til dem, der kæmper for befrielse fra kolonihærdømme. Fra svensk side håbede man derfor, at yderligere bestræbelser ville blive gjort for at intensivere bistanden inden for rammerne af særorganisationernes respektive områder. Sverige kunne imidlertid ikke støtte resolutionen, fordi en del af dens paragraffer ikke tog tilstrækkeligt hensyn til de forskellige organisationers forfatningsmæssige stilling og gik imod universalitetsprincippet.

USA var bekymret over tendensen i særorganisationerne til mere og mere at beskæftige sig med politiske spørgsmål.

Sydafrika fandt det uheldigt, at generalforsamlingen anmodede særorganisationerne om at yde bistand på basis af politiske og ikke-tekniske overvejelser og derved at handle i strid med deres respektive forfatninger. Generalforsamlingen burde ikke anmode særorganisationerne om at bistå bevægelser, der kun gik ind for voldelige metoder.

Plenarforsamlingen vedtog resolutionsforslaget den 20. december 1971 med 93 stemmer for, 4 imod, medens 27 afstod. Stemmemønstret var som ved afstemningen i 4. udvalg. Lesotho, Malawi, Nicaragua og Paraguay, der ikke var til stede ved afstemningen i udvalget, afstod. (Res. 2874 (XXVI)).

Forud for afstemningen afgav den danske repræsentant følgende stemmeforklaring:

Den danske delegation agter at afstå under afstemningen om det foreliggende resolutionsforslag. Vi vil gøre det med megen beklagelse, fordi Danmark — som det er velkendt — aktivt støtter øget humanitær og undervisningsmæssig bistand til undertrykte folk eller folkegrupper. Følgelig lægger vi stor vægt på særorganisationernes nuværende og fremtidige rolle i denne forbindelse. Det er imidlertid et spørgsmål af principiel betydning for den danske regering, at der tages behørigt hensyn til særorganisationernes forfatning, og at særorganisationernes universelle karakter bevares.